

๓๐ ทุกอย่างปลอดภัย (ตอน ๖)

คำถามข้อที่ ๖ ในกรณีที่แม่นอนป่วยไม่ได้สติแล้วลูกบวชให้ กับลูกบวชให้แม่ตอนที่แม่เสียชีวิตไปแล้ว ทั้งสองกรณีนี้ ผลบุญที่เกิดขึ้นเหมือนหรือต่างกันอย่างไรครับ

คุณครูแม่ใหญ่

ก่อนที่จะตอบคำถามนี้ เราต้องมาทำความเข้าใจกันก่อนว่า กายมนุษย์หยาบหรือกายที่เรากำลังสุดลมหายใจเข้าออกอยู่ในตอนนี้ ถือเป็นกายที่มีความสำคัญที่สุด ดีที่สุด แล้วก็เหมาะสมที่สุด เพราะฉะนั้นอย่าเอาไปถล่มทลาย อย่าเอาไปทำสิ่งที่ไม่ดี เป็นกายที่ถูกประกอบขึ้นเพื่อใช้ในการประกอบเหตุสังสมบุญสร้างบารมีเป็นหลักเลย ซึ่งกายประเภทอื่นยกตัวอย่าง กายละเอียด เช่น กายเทพบุตร เทพธิดา กายของสัตว์นรก เป็นต้น ไม่สามารถสังสมบุญสร้างบารมีได้ หรือถ้าได้ก็ไม่ได้เท่า คือบางทีเทพบุตรเทพธิดาแอบแปลงกายมาเป็นมนุษย์มาสังสมบุญ ก็ยังได้บุญไม่เท่ากับเป็นมนุษย์จริง ๆ ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะกายละเอียดเหล่านี้เป็นกายที่ถูกประกอบขึ้นเพื่อการเสวยผลตามกำลังแห่งบุญหรือบาป ไม่ใช่

เป็นกายที่เอาไวใช้ในการประกอบเหตุอย่าง
กายมนุษย์หยาบ

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่เสด็จดับขันธ
ปรินิพพานไปก่อนหน้านี้ นับพระองค์ไม่ถ้วน
ทุก ๆ พระองค์ต่างก็ต้องอาศัยกายมนุษย์หยาบ
ในการสั่งสมบุญสร้างบารมี ๑๐ ทศ ๒๐ ทศ
แล้วก็ ๓๐ ทศ ด้วยกันทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นกาย
มนุษย์หยาบจึงมีความสำคัญมากที่สุด

ดังนั้นใครก็ตามที่มีโอกาสได้สั่งสมบุญ
ด้วยตัวของเราเอง หรือมีผู้อื่นทำบุญให้ใน
ขณะที่เรายังมีลมหายใจ หรือพูดสั้น ๆ ว่า ยัง
ไม่ตาย ก็ขอให้เรารีบชวนขวายเป็นสั่งสมบุญกัน
เสียเถิด เพราะผลบุญที่เกิดขึ้นในช่วงที่เรายังมี
กายมนุษย์หยาบหรือยังมีลมหายใจอยู่นั้น จะ
มีกำลังมากกว่าตอนที่เราเป็นอดีตมนุษย์หรือ
ตายไปแล้ว เพียงแต่กำลังแห่งบุญจะมากหรื
น้อยก็ขึ้นอยู่กับเหตุและปัจจัยหลาย ๆ อย่าง

ที่อาจจะแตกต่างออกไปเล็กน้อยบางประการ
ถึงมากมาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความบริสุทธิ์
บริบูรณ์ของทั้งตัวผู้ให้และผู้รับ หรือหลักใน
การสั่งสมบุญว่า ใครทำถูกต้องตามหลักวิชา
ได้มากน้อยกว่ากัน เป็นต้น ซึ่งเราคงจะไม่ลง
รายละเอียดกันในตอนนี้ เพราะมันจะยาวมาก

ผู้ที่ให้กายมนุษย์หยาบเรามาเกิดเพื่อ
สร้างบารมี จึงเป็นบุคคลที่มีพระคุณมาก
เพราะเราอยู่ในยุคที่เกิดในครุภพมารดา
ยกเว้นยุคที่มีบุญบารมีมากก็จะเกิดแบบ
โอปปาติกะ ไม่ต้องไปรบกวนท่านทั้งสอง ไม่
ต้องมีบิดามารดา ปิตุก็ปิตุกายหยาบเลย
คล้ายๆ การบังเกิดขึ้นของกายละเอียดอย่าง
นั้นนะ

บุญที่ลูกชายทั้งสองคนบวชให้กับคุณแม่
ในช่วงที่ท่านนอนป่วยไม่ได้สติ ซึ่งถือว่าตอน
นั้นท่านยังมีกายมนุษย์หยาบอยู่ จึงมีกำลังบุญ

มากกว่าตอนที่ลูกบวชให้ท่านหลังจากที่ท่าน
เสียชีวิตไปแล้ว ถ้าในช่วงนั้นท่านยังพอมีสติ
รับรู้ แล้วได้ตั้งจิตอนุโมทนาบุญจากการบวช
ของลูกชายสุดเลิฟทั้งสองคน บุญที่ท่านจะได้รับ
ก็จะมีกำลังมากไปกว่านี้อีก

เมื่อเรารู้ถึงความสำคัญของกายมนุษย์
หายาบแล้ว เราก็ต้องใช้เวลาในขณะที่เรายัง
มีกายมนุษย์หายาบอยู่ให้มีคุณค่ามากที่สุด
อย่าให้ลมหายใจของเราสูญเสียไปแบบเปล่า
ประโยชน์ จงใช้ทุกลมหายใจเข้าออกของเรา
ให้เป็นไปเพื่อการสั่งสมบุญสร้างบารมี เพราะ
มนุษย์ทุกคนเกิดมาเพื่อสร้างบารมี

เพราะฉะนั้น ผู้ให้กายมนุษย์หายาบจึงมี
ความสำคัญมาก ๆ เลย เราต้องเอากายมนุษย์
หายาบที่ได้มา มาทำให้สำเร็จประโยชน์ เหมือน
อย่างที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ฯ พระผู้ปราบ
มารท่านทำ คือพอได้กายมนุษย์หายาบมาก็เอา

มาเกิดใหม่อีกครั้งหนึ่งในเพศสมณะ และเกิด
อีกครั้งหนึ่งด้วยกายธรรม อย่างนี้ดีมากเลย

จากเรื่องราวคำถามคำตอบใน case study
ของหมอปู่ที่คุณครูไม่ใหญ่ได้นำมาเล่าให้ฟัง
ก็น่าจะเป็นอุทาหรณ์สอนใจให้ลูก ๆ นักเรียน
อนุบาลฝันในฝันวิทยาทั่วโลก รวมถึงลูกพระ
ลูกเณรของคุณครูไม่ใหญ่ทุก ๆ รูป ทั้งที่อยู่
ในประเทศและต่างประเทศได้ข้อคิดไปสะกิด
ใจว่า

ชีวิตของเรานั้นเป็นของน้อย คือ มีช่วง
เวลาในการสั่งสมบุญสร้างบารมีเพียงแค่ช่วง
สั้น ๆ เท่านั้น เราหมดเวลาตั้งแต่อยู่ในครรภ์
มารดา ออกจากครรภ์มารดาก็ยังไมรู้เรื่องราว
กว่าจะรู้เรื่องราวในการสร้างบารมีก็ต้อง
ใช้เวลา พอจะรู้เรื่องราวเราก็เถลไถลอีก
พอตั้งหลักได้ อ้าว เผลอแล้ว พอจะฟิตขึ้นมา
อ้าว หมดแรงแล้ว เพราะฉะนั้นชีวิตเป็นของ
น้อย

อีกทั้งมนุษย์ทุกคนล้วนตกอยู่ภายใต้กฎแห่งกรรม เพราะฉะนั้นตราบใดที่เรายังมีลมหายใจ เราก็ต้องหายใจให้เป็นไปเพื่อการสร้างบารมี สังสมบุญทุกๆ บุญ ทั้งทำทาน รักษาศีล และโดยเฉพาะอย่างยิ่งคือการเจริญภาวนา ซึ่งเราจะต้องมุ่งมั่นแล้วก็ตั้งใจที่จะเข้าถึงพระธรรมกายให้ได้ ที่ไม่ค่อยเห็นกันก็จะมีอยู่แค่ ๒ ประเภท คือพวกที่ตั้งใจมากเกินไป กับพวกที่ไม่ได้ตั้งใจ ตั้งใจมากก็ไม่เห็น ไม่ได้ตั้งใจก็ไม่เห็นเหมือนกัน ต้องพอดีๆ

อย่างกรณีศึกษาของลูกพระของคุณครูไม่ใหญ่ซึ่งเป็นผู้ส่งศาสน์ ถ้าหากในพุทธันดรที่ผ่านมา ตัวท่านไม่มีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะบำเพ็ญสมณธรรมจนเข้าถึงพระธรรมกายในชาตินั้น ในภพชาติปัจจุบันนี้ ท่านก็จะเจอกับเรื่องราวหรืออุปสรรคต่างๆ นานา ที่จะมาขัดขวางต่อหนทางการบวชสร้างบารมีมากกว่า

ที่นี่มีคำตอบ
โรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

DMC
THE ONLY ONE CHANNEL

ที่ท่านกำลังเจออยู่ในตอนนี้มาก และจะมาก
ถึงขนาดทำให้ท่านไม่มีโอกาสได้บวชในภพ
ชาติปัจจุบันนี้เลย หรือถ้าได้มาบวช ก็อาจจะ
ได้บวชในช่วงบั้นปลายชีวิต หหมดแรงแล้ว ถ้า
บวชตอนนั้น ก็จะมีเหตุทำให้ท่านเกิดความ
คิดอยากที่จะสึกมากกว่าอยากที่จะบวช อย่าง
นี้เป็นต้น

ไอ้ สึกออกไป ก็จะถูกขังจนวันตาย
เพราะชีวิตทางโลกมันเป็นอย่างนั้นนะ แต่
ด้วยความที่ในพุทธันดรที่ผ่านมา ตัวท่านมุ่ง
มันตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรมจนสามารถเข้า
ถึงพระธรรมกาย ได้อานิสงส์จากการเป็น
พระเป็น ไม่ใช่พระตาย พระเป็นคือพระที่เห็น
พระธรรมกาย รวมถึงกำลังบุญที่ตัวท่านเคย
สั่งสมเอาไว้ในอดีตชาติ จึงทำให้ตัวท่านยังคง
หยัดลู้ และยังมีกำลังใจอยากที่จะบวชสร้าง
บารมีต่อไปจวบจนถึงวันนี้

คือถ้าใครไม่ป็นท่าน ก็คงจะไมรู้หรอกว่า
เรืองราวหรืออุปสรรคต่างๆ ที่ท่านกำลังเจอ
หรือที่ท่านเจอผ่านมาแล้วนั้น ทั้งเรืองความ
คิดของตัวเอง รวมถึงคนรอบข้างมันมีความ
กดดันและมีผลต่อการบวชสร้างบารมีของ
ท่านมากมายขนาดไหน ถ้าตัวท่านเป็นคนที่มี
ความคิดแบบชาวโลกทั่วๆ ไป แล้วกั้ไม่มีบุญ
จากการเข้าถึงพระธรรมกายในอดีตชาติมา
หล่อเลี้ยง ซึ่งตรงจุดนี้ถือป็นประเด็นหลัก ถ้า
ไม่มีอย่างนี้ ป่านจะนี้ท่านก็คงทนต่อแรงกดดัน
ไมไหว แล้วกั้อาจจะสีกออกไปดูแลครอบครัว
ของท่านตั้งแต่พรรษาแรกๆ แล้ว นี่บุญที่ท่าน
ได้เข้าถึงพระธรรมกาย เพราะฉะนั้นกระทบแต่
ไม่กระทบเือน ต้านทานได้

พระลูกชายที่สังเคส พระลูกชายที่รัก นี้
กำลังพูดกับท่านนะ Dear พระลูกชาย ถึงแม้
ในตอนนี้จะมีใครบางคนยังไม่เข้าใจ ก็ช่างเขา

เถอะ แต่ครูไม่ใหญ่ก็เชื่อว่า ยังมีใครอีกหลายคนทั้งโลกเลยที่เป็นนักเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยาเข้าใจ และพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือเพื่อให้ตัวลูกได้บวชสร้างบารมีต่อไป เพราะฉะนั้นจงสู้ต่อไปนะลูกนะ สู้เท่านี้ก็จะชนะ Dear พระลูกชายเข้าใจหรือเปล่าจ๊ะ อย่ากลับหลัง ขอให้เดินต่อไป จะได้รู้จักว่า ชัยชนะมันเป็นอย่างไร

นอกจากเราทุก ๆ คนจะต้องสั่งสมบุญทุก ๆ บุญ ทั้งทำทาน รักษาศีล และโดยเฉพาะอย่างยิ่งคือการเจริญสมาธิภาวนาแล้ว สิ่งที่เราจะต้องตอกย้ำซ้ำ ๆ ให้เป็นความคิดที่ติดเข้าไปในใจของเราอยู่เสมอ นั่นก็คือ ในตอนนี้เรายังไม่ชนะพญามารเขา เราจะต้องดำเนินชีวิตอยู่ด้วยความไม่ประมาท

ไม่ประมาท คือ อย่าไปทำสิ่งที่ไม่ดี ต้องทำแต่สิ่งที่ดี คือ ละชั่ว คือถ้าทำไม่ดีเราก็จะเสีย ถ้าทำดีอยู่แล้วเราก็กทำดียิ่ง ๆ ขึ้นไป แล้ว

ทำจิตใจให้บริสุทธิ์ผ่องใส อย่างนี้ถึงจะเรียกว่า ไม่ประมาท สรุปโดยย่อก็คือ ต้องหยุดใจให้ได้ ถ้าใจหยุดติดกลางกายฐานที่ ๗ ได้ จึงจะได้ชื่อว่าเป็นผู้ไม่ประมาท ความประมาทจะล่มสลายหายไปเมื่อใจหยุดนิ่ง เมื่อไรที่เราประมาทหรือเพลอใจปล่อยให้อำนาจกิเลสเข้ามาครอบงำจิตใจของเราได้ เราก็อาจจะพลาดพลั้งไปกระทำความผิดทั้งทางกาย วาจา และใจได้ทุกเมื่อ อย่างที่เคยบอกไว้ว่า

ทุกอย่าง...เพลอเป็นเสร็จ!

เมื่อผลจากการกระทำของเรา ซึ่งก็คือ วิชากรรมหรือเศษกรรมที่เกิดขึ้นกับตัวเรา แล้วมันก็จะคอยหาช่องเข้ามาตัดรอนหนทางการสร้างบารมีของเราในอนาคตอยู่เรื่อย ๆ ตลอด ๒๔ น. เลย ซึ่งอาจจะทำให้เราจำต้องพลัดพรากจากการสร้างบารมีกับหมู่คณะ และอาจจะทำให้เราพลัดตกลงไปในอบายได้ ทั้ง

ทุกซ์ทรมาน ทั้งเสียเวลานานกว่าจะฟื้นตัวกลับ
มาได้ และถ้ามันเป็นอย่างนั้นจริง ๆ ก็ถือเป็น
เรื่องที่อันตราย และมีผลต่อการเดินทางไปสู่
เป้าหมายของเราคือที่สุดแห่งธรรม ซึ่งเป็น
เป้าหมายที่ไม่มีใครปรารถนาอย่างนี้ นอกจาก
หมู่คณะของเรา

เราจะต้องพยายามสอนตัวเองให้ได้ ด้วย
การเอาข้อผิดพลาดที่ตัวเราเคยทำเอาไว้ใน
อดีตมาเป็นบทเรียนสอนตัวเองอยู่เสมอ ๆ ว่า
บาปกรรมหรือความผิดพลาดแม้เพียงเล็กน้อย
เราจะไม่กลับไปทำเช่นนั้นอีกเด็ดขาด เพื่อที่
เราจะได้ไม่มีวิบากกรรมหรือมีเศษกรรมมา
ตัดรอนตลอดเส้นทางการสร้างบารมีของเรา
เมื่อเรารู้แบบนี้แล้ว เราจะต้องไม่ลืมคำว่า

ทุกอย่าง...เปลือเป็นเสร็จ!

๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖